

Boekverslag Scholieren.com

Im Westen nichts Neues / All quiet on the western front door Erich Remarque

Saskia

Zakelijke gegevens:

- a) Auteur: Erich Maria Remarque
- b) Titel: Im Westen Nichts Neues
- c) Oorspronkelijke datum van verschijning:
- d) Jaar van uitgave en druk: 1991
- e) Plaats van uitgave: Keulen
- f) Uitgever: Ein Ullstein Buch
- g) Aantal blz.: 204

Biografische gegevens over de auteur:

Erich Maria Remarque is het pseudoniem voor Erich Paul Remark Hij wordt op 22 juni 1898 in Osnabrück geboren. Van 1904 tot 1912 zit hij op een volksschool en later zat hij op een katholieke school om zijn latere beroep te gaan leren: dominee of leraar. In 1916 gaat hij als oorlogsvrijwilliger naar het front. Na de Eerste Wereldoorlog is hij leraar, koopman en journalist. Erich Paul Remark schrijft in 1929 "Im Westen, nicht neues". In 1930 wordt het boek in Duitsland verboden, maar Erich Paul Remark is dan al vertrokken. Hij emigreerde n.l. eerst naar Zwitserland en later naar de Verenigde Staten. Zijn andere boeken worden door de nazi's vanaf 1933 verboden en verbrand. Na de Tweede Wereldoorlog wordt Remarque een Amerikaanse staatsburger, maar hij brengt zijn verdere leven tot aan zijn dood op 25 september 1970, door in Zwitserland. Hij is vooral beroemd om zijn maatschappelijke, kritische (oorlogs)boeken die in meer dan 30 talen vertaald werden.

Andere werken:

- Der Weg zurück (1931)
- Drei Kameraden (1936-1938)
- Liebe deinen Nächsten (1940)
- Spark of Life (1952; Der Funke Leben)
- Der schwarze Obelisk (1956)

- Die Nacht vond Lissabon (1962)
- Schatten im Paradies (1971)

Interne gegevens:

a) Thematiek:

Het thema van het boek is oorlog. Het gaat over het leven van een soldaat in de Eerste Wereldoorlog. Je leest in het boek goed hoe het leven voor een soldaat nou echt was en wat de gevolgen van een oorlog zijn.

b) Titelverklaring

De titel slaat op de dag dat Paul sterft. Nadat Kat gestorven is, sterft ook Paul als laatste van de groep kort voor het einde van de oorlog.

Hij stierf op een dag dat het relatief rustig was aan het front. Er kwam dus het bericht dat er niks gebeurden "Im Westen Nichts Neues". Paul heeft de oorlog tot dan toe overleefd, hij let niet op en wordt dan toch neergeschoten. Zijn dood is echter niet van belang voor het verloop van de oorlog. Vandaar dat de melding "Im westen nichts neues" wordt doorgegeven als men vraagt hoe het in het westen staat. (1 en 2)

c) Motto

'Dieses Buch soll weder eine Anklage noch ein Bekenntnis sein. Es soll nur den Versuch machen, über eine Generation zu berichten, die vom Kriege zerstört wurde- auch wenn sie seinen Granaten entkam. '

Het motto geeft eigenlijk de bedoeling van het boek. De schrijver wil duidelijk maken wat de gevolgen van een oorlog zijn voor zijn generatie. En dan niet alleen voor de mensen die in de oorlog gevochten hebben, maar ook voor mensen die niet gevochten hebben.

d) Motieven

- Eten:

Aan het front is weinig eten. Ze krijgen meer eten als er anderen sterven.

- dood/ doden/ overleven:

Aan het front draait het om het doden van de vijand en om het overleven. Er vallen in het boek dan ook veel doden.

- de zinloosheid van oorlog:

Paul en zijn vrienden denken veel over vrede. Hier merk je ook hoe zinloos oorlog eigenlijk wel niet is.

e) Personages

- Paul Bäumer:

Paul Bäumer is de hoofdpersoon. In 1916 komt hij na een trainingskamp van 10 weken komt hij in de oorlog. Hij heeft een hekel aan doden en hij is bang voor de dood. Aan het einde is hij hier minder bang voor en hij sterft ook.

- Staislaus Karczinsky:

Hij is de leider van de groep van Paul. Hij is ook een goede vriend van hem. Hij wil anderen helpen met zijn ervaring en is dan ook een erg sociaal persoon. Hij is niet bang voor de dood en probeert anderen gerust te stellen.

- Himmelstoß:

Hij is de onderofficier van de 9de korporaalschap van Paul. De meesten mogen hem niet. Hij geeft alleen bevelen om hen te kwellen en denkt alleen aan zichzelf. Hij is ook erg arrogant, hij vindt zichzelf geweldig.

- Kantorek:

Kantorek is een leraar. De jongens waren vroeger bang voor hem, maar aan het front lachen ze om hem. Hij is streng en wil dat alle jongens de oorlog in gaan. Door hem krijgen de jongens een beetje een ideaalbeeld van de oorlog. Hij beseft niet dat hij de jongens de dood instuurt.

- Albert Kropp:

Hij zat vroeger bij Paul in de klas en zit bij het front ook in dezelfde korporaalschap als Paul. Hij is een vriend van Paul. Hij komt voor zichzelf op en is brutaal.

- Müller V:

Hij zat vroeger in dezelfde klas als Paul en zit bij het front ook in dezelfde korporaalschap. Hij is een vriend van Paul. Müller hecht veel waarde aan vriendschap is altijd vrolijk. Hij probeert altijd positief te blijven ondanks alle ellende. Hij is niet bang om dood te gaan.

- Tjaden:

Hij was vroeger monteur en zit nu bij Paul in de groep. Hij is een vriend van Paul. Hij pikt niet alles van iedereen, hij is redelijk rustig, maar als hij vindt dat hij verkeerd behandeld wordt komt hij voor zichzelf op.

- Haie Westhus:

Hij zit ook bij Paul in de groep. Hij is een vriend van Paul. Hij is de stille van de groep, maar soms komt hij ineens heel onverwachts uit de hoek met een opmerking. Hij probeert vaak anderen te kalmeren en hij heeft zelf veel angst om dood te gaan, al laat hij dat zo min mogelijk merken.

- Franz Kemmerich:

Hij is een oude schoolkameraad van Paul en zit ook in de groep. Hij is een vriend van Paul. Hij sterft als eerste in het militair hospitaal. Hij is voor anderen een goede vriend is erg realistisch, niet bang voor de dood en behoud altijd zijn gevoel voor humor.

f) Opbouw

1 Vertelvorm

Het boek is geschreven in de ikpersoon

2 Tijdsverloop

Het boek verloopt chronologisch. Het bestaat uit 12 hoofdstukken zonder titel. Het boek begint met een motto.

g) Stroming

Het verhaal hoort tot de Exilliteratuur. (1)

h) Einde

Het verhaal heeft een gesloten einde. De hoofdpersoon overleeft de oorlog uiteindelijk niet, en sterft net als zijn vrienden. (1)

i) Samenvatting

In 1916 komt Paul Bäumer als vrijwilliger in het leger met 6 vrienden, Kaczinsky, Kropp, Müller, Tjaden, Westhus en Kemmerich. Door hun leraar zijn ze heel erg gemotiveerd voor de oorlog. Kantorek, deze leraar, vertelde dat je voor je eigen land vecht en dat als je niet gaat dat je een lafaard bent. Hun hele idee van oorlog is geidealiseerd. Ze zien oorlog als iets romantisch. Voor ze ook echt aan het front komen, gaan ze eerst 10 weken naar een trainingskamp. Samen met Kemmerich, Kropp en Müller komt Paul in een groep onder leiding van Stanislaus Kaczinsky. Deze groep is weer onderdeel van het 9e korporaalschap dat wordt aangevoerd door Himmelstoß. Het 9de korporaalschap is weer een onderdeel van de 2e compagnie. Aangezien de jongens een geidealiseerd beeld hadden van de oorlog, blijkt het front wel heel anders te zijn. Daar denkt men niet meer aan het feit dat je vecht voor het vaderland, maar je vecht om te overleven. Veel soldaten sterven, maar het voedsel wat daarvoor bestemd was, kunnen de andere soldaten goed gebruiken. Al snel raakt de eerste van Paul's vriendengroep gewond, namelijk Kemmerich. Hij heeft een bovenbeenschotwond en zijn been wordt geamputeerd. Hij sterft in een militair hospitaal waar Paul bij is. Paul belooft Kemmerichs moeder te schrijven over zijn overlijden. Müller krijgt de laarzen van Kemmerich.

Steeds meer jonge soldaten komen aan het front. Het zijn eigenlijk nog maar kinderen. Aan het front is het vechten steeds onmenselijker, de mensen vechten als dieren; doden en overleven is het enige wat uitmaakt.

De groep waar Paul in zit heeft veel angst. Ze spreken veel over vrede. De jongens

krijgen op een keer ruzie met Himmelstoß, waarna Kropp en Tjaden straf krijgen. De samenwerking onder de Duitsers wordt steeds slechter, de Fransen en Engelsen zijn erg sterk. De jongens vechten alleen nog maar om zelf te overleven. Als Paul alleen is, denkt hij vaak na over zijn vroegere leven, wat erg ver weg van zijn huidige 'leven' staat.

Himmelstoß komt ook aan het front. Van de 2e compagnie zijn nu nog maar 32 van de 150 soldaten in leven. Omdat dit erg weinig is, worden ze opnieuw ingedeeld. Haie Westhus is ook al omgekomen, zijn hele rug lag open. De overgebleven vrienden proberen nog wel lol te maken, maar dit is voornamelijk om het leed te verbergen. Zo brengen ze bijvoorbeeld een nacht door bij 3 Franse meisjes. Dan krijgt Paul 17 dagen verlof. Hij gaat in deze dagen naar zijn familie toe. Hij heeft het erg moeilijk en huilt veel. Zijn moeder is ziek, ze heeft kanker.

Paul merkt wel hoe ze in Duitsland een verkeerd beeld hebben van de oorlog, maar hij wil er niet over praten. In Duitsland is ook een schaarste aan voedsel. Paul moet lachen als hij hoort dat zijn leraar Kantorek ook als soldaat de oorlog in is gegaan.

Voor Paul weer terug gaat naar het front, moet hij op cursus. Hij komt een groep gevangen genomen Russen tegen en hij begrijpt eigenlijk niet waarom ze zijn vijand zijn. Hij geeft ze eten en sigaretten. Op een dag komen zijn vader en zus hem bezoeken, het gaat steeds slechter met zijn moeder. Als Paul weer aan het front is, voelt hij zich er helemaal thuis. Op een dag komt de Duitse keizer langs om de Duitse soldaten te zien. Paul vond hem enorm tegenvallen. Hij verwachtte er heel wat van, maar deze keizer blijkt maar een gewoon mens te zijn. Door het front gaat een gerucht dat de soldaten naar Rusland zullen moeten, maar dit gebeurt niet. Bij een aanval vlucht Paul alleen en hij schuilt in een kuil. Hier springt een Fransman bij in en Paul probeert hem te vermoorden. Hij krijgt er al snel spijt van en blijft bij deze soldaat tot hij gestorven is.

Hij belooft de soldaat, Gérard Duval, dat hij naar zijn vrouw zal schrijven over zijn dood. Dan beseft hij dat oorlog en gevoel niet samengaan.

Dan breken er 3 'goede' weken aan. De groep van Paul moet de voedselvoorraad bewaken in een verlaten dorp, en uiteraard hebben ze nu een overvloed aan voedsel. Bij een aanval van de Fransen raken Albert Kropp en Paul gewond aan hun been. Ze komen in een militair ziekenhuis en later in een ziekenhuis in Keulen aan. Paul geneest snel, maar Alberts been moet worden geamputeerd. De situatie in het ziekenhuis is slecht. De artsen experimenteren en er zijn vele slachtoffers. Paul keert weer terug naar het front. Bijna al zijn vrienden sterven, alleen Paul en Katzinsky blijven over. De Duitse troepen moeten steeds meer terugtrekken en iedereen weet dat Duitsland de oorlog gaat verliezen. Veel soldaten zijn ziek, deserteren of plegen zelfmoord.

Er is niet genoeg eten en drinken en er is een gebrek aan munitie.

In de zomer van 1918 sterven zeer veel soldaten. Ook Pauls laatste vriend

Katczynsky sterft.

Paul is de enige die over is van zijn groep. Paul beseft dat hij niet meer in het normale leven terug kan keren als hij dit overleeft. Hij zal niet kunnen verwerken wat hij heeft gezien. Hij is ook niet bang meer om te sterven aangezien hij niks meer te verliezen heeft. In oktober 1918 sterft Paul zelf. De oorlog was op dat moment bijna voorbij. Hij ligt met zijn gezicht in de grond en als men hem omdraait leek het bijna wel of hij tevreden was dat hij dood was gegaan. Die dag luidde het oorlogsbericht: 'Im Westen nichts zu Melden.'

j) Ruimte/ tijd:

Het boek speelt zich af in de Eerste Wereldoorlog. Het boek speelt zich vooral af aan het westelijke front en daarnaast ook nog in de woonplaats van Paul, waarvan de naam niet genoemd wordt. (3)

Gemotiveerd eindoordeel:

Keuze:

Ik heb dit boek gekozen, omdat ik er al veel van gehoord had. Het leek me een leuk boek om te lezen aangezien het me ook wel leuk keek om het boek te vergelijken met de film. Dit doe ik in mijn verwerkingsopdracht.

Onderwerp:

Het boek is een oorlogsboek. Over het algemeen houd ik wel van oorlogsboeken. In oorlogsboeken gebeurt vaak veel en zijn emoties ook nog eens belangrijk. Ik vind dat in de meeste oorlogsboeken de verhouding hiertussen erg goed is. Ook vind ik het 'leuk' om te lezen hoe het daar was in die tijd. Vaak is het wel erg om te lezen hoe de mensen daar leefden en wat voor invloed dit had op hen zelf. In dit boek wordt dit ook heel duidelijk. Paul beseft aan het einde van het boek dat hij nooit meer een normaal leven zal kunnen leiden door wat hij gezien heeft. Hij lijkt dan ook tevreden dat hij gestorven is.

Gebeurtenissen:

In het boek wordt heel erg goed duidelijk, hoe afschuwelijk de loopgravenoorlog in de Eerste Wereldoorlog was. Er worden veel details beschreven over hoe mensen sterven en vooral ook hoe Paul zich hierbij voelde. Een paar voorbeelden van de details: ratten, urenlange beschietingen, slechte voeding, en dan ook nog de verwondingen van de mensen: mensen waarbij het hoofd eraf geschoten is, soldaten die lopen op stompjes heen, soldaten waarbij de darmen uit hun buik naar buiten komen en allemaal van die verschrikkelijke dingen waar ik niet eens over wil denken om dat te zien. Door films krijg je, hoe goed de film ook lijkt, toch een beetje een romantisch beeld van de oorlog. Je krijgt er een beetje een gevoel bij dat het erg spannend is en misschien ook wel een kick om mee te maken. Dit boek

zorgt er wel voor dat je hier anders over gaat denken. De groep van Paul heeft ook een gevoel van spanning als ze de oorlog in gaan, maar als zij in de oorlog komen blijkt dit ook enorm tegen te vallen.

Ik vond het boek heel erg indrukwekkend. De details worden door de soldaten beschreven waardoor je je erg goed in kan leven. Toch denk ik niet dat je je echt kan voorstellen hoe het daar geweest moet zijn. De levens van de soldaten zijn zo afschuwelijk en ze zien zulke verschrikkelijke dingen, zoiets kun je alleen maar voelen als je er echt bent.

Ik vond het einde van het boek erg goed. Het boek gaat eigenlijk al langzaam richting het einde. In het begin is Paul erg bang voor de dood, maar hoe verder het boek vordert, hoe minder bang hij wordt. Aan het einde beseft hij dat hij niet echt zal kunnen leven na de oorlog. Hij sterft dan ook en dat had ik ook verwacht. Ik vond het een heel erg ontroerend en zelig boek en vooral de situaties zijn er goed beschreven.

Personages:

Doordat het boek in de ikpersoon geschreven is, kun je je vooral erg goed inleven in Paul. Het enige wat wel lastig is, is dat ik geen oorlog heb meegemaakt en dus kan ik me niet volledig voorstellen hoe het voor de soldaten geweest moest zijn. Het lijkt me wel heel erg, maar verder heb ik er geen flauw idee van hoe erg het geweest moet zijn, dat men zelfs trauma's krijgt hiervan.

De andere personages worden ook wel goed beschreven. Je krijgt van de belangrijke personages een goed beeld en het is duidelijk hoe iedereen is. Je kan je ook goed voorstellen hoe de personages reageren.

Titel:

Ik vind de titel erg goed gekozen. Het maakt je heel nieuwsgierig naar het boek en het is eigenlijk ook wel een ironische titel, aangezien het nieuws wat er was eigenlijk erg belangrijk in het boek is. De hoofdpersoon van het boek gaat dood.

Ruimte/ tijd/ vertelvorm/ opbouw:

In het boek is de ruimte heel erg goed beschreven. Je kan je zo goed voorstellen hoe het eruit gezien moet hebben in de loopgraven. De vertelvorm past ook wel goed bij het boek. De ikpersoon vind ik in dit boek erg fijn, omdat je nu uit het oogpunt van iemand kan zien hoe het was.

Taalgebruik:

Ik vond het taalgebruik in het boek niet zo heel erg moeilijk. Omdat het over oorlog gaat, waren er wel wat woorden die met oorlog te maken hadden die ik even moest opzoeken. Verder vond ik het boek niet zo heel moeilijk. Het lettertype vond ik wel

irritant, aangezien dit erg klein was.

Verwerkingsopdracht:

Als verwerkingsopdracht heb ik de film gekeken. De film is uitgekomen in 1930, niet eens zo lang na de oorlog en heel kort na het boek.

Het viel mij al op dat de film vrijwel hetzelfde begint als het boek. De film begint met de volgende proloog:

This story is neither an accusation nor a confession, and least of all an adventure, for death is not an adventure to those who stand face to face with it. It will try simply to tell of a generation of men who, even though they may have escaped its shells, were destroyed by the war...

Maar het boek begint met dat de jongens al in de oorlog zijn en met flashbacks kijken ze terug op hun training en alles voor de oorlog. De film verloopt volledig chronologisch.

De film begint dus heel onschuldig. Maar de gesprekken gaan wel over de oorlog. Iedereen doet zoals normaal, maar omdat ik het boek al had gelezen wist ik wie naar de oorlog zouden gaan.

Wat ik heel goed vond aan de film, is dat in het begin bijvoorbeeld het enthousiasme van de jongens heel erg duidelijk wordt. Ze praten tijdens het trainingskamp over het gebruik van hun wapens enz enz. Ook is heel goed te merken hoe vervelend ze die Himmelstoß vinden.

Ik vond de film best goed geacteerd. Soms was het een beetje nep, maar ja dat is wel logisch bij een film uit 1930. De film is ook heel realistisch vond ik. Ik had hem niet eerder gezien en ik vond deze film toch het sensatie idee van oorlog een beetje weghalen.

Ik vond dit een goede verfilming van het boek. Het verhaal loopt goed gelijk. Het enige wat je natuurlijk minder merkt zijn de emoties van de hoofdpersoon, maar dit werd in de gesprekken ook wel duidelijk.

Bronnen:

1 Leesverslag Charlotte Blankenspoor

2 <http://scholieren.samenvattingen.nl/search/open/1440035/>

3 Uittreksel top 50 Duits

4 De film All quiet on the western front

En natuurlijk heb ik het boek zelf gebruikt.